

[Tinning]

ver på undervisnings-, social- og sundhedsområderne med systemeksport for øje.

Da servicesektoren internationalt forventes at ekspandere stærkt, anser regeringen det for vigtigt, at Danmark forstår at udnytte de eksportmuligheder, som ligger i vore meget veludviklede offentlige servicesystemer.«

Kodeordene her er som mange andre steder, når regeringen griber pennen: systemeksport og eksportmuligheder.

Hvad er det, regeringen forestiller sig at man skal forsøge at løse i et samarbejde mellem det offentlige og de private specielt inden for socialområdet? Er det inden for konstanthjælpsområdet, at man har tænkt sig at lave en eller anden slags samarbejde? Er det de socialpædagogiske tilbud til børn? Jeg har hørt om en idé, som går ud på, at man, hvis man mangler nogle vikarer i en daginstitution, og hvis der så samtidig er nogle af forældrene, der er arbejdsløse, kan bruge dem, så man sparer nogle penge. Er det en sådan form for forældresamarbejde, man forestiller sig?

Jeg vil også godt vide præcis, hvad det er, der skal eksporteres inden for det sociale område. Jeg går ud fra, at man ikke har tænkt sig at eksportere bistandsloven. Det er i hvert fald ikke noget veludviklet offentligt servicesystem, især ikke efter at man har smadret det så meget, som man har her på det seneste.

Jeg har naturligvis set, at regeringen har tænkt sig at nedsætte et udvalg, som skal pege på nogle områder, som kan bruges både i udlicitering og til fremme af interessen for privat og offentligt samarbejde, til fremme af interessen for eksport. Det, at finansministeren måske fortæller mig, at man har tænkt sig at nedsætte et udvalg, vil jeg ikke betragte som et svar, fordi jeg forstår, der skal tages stilling til disse ting i løbet af 1983. Derfor vil jeg gå ud fra, at regeringen ikke bare har planer om at nedsætte et udvalg, men faktisk har helt konkrete forestillinger og tanker om, hvad det er inden for socialområdet, man skal forsøge at løse i et samarbejde mellem det offentlige og de private, hvad det er, der skal eksporteres, for det kan ikke være sådan, at denne meget berømte og højt besungne plan, som regeringen omsider er kommet frem med, for en stor del bare skulle bestå i, at man har planer om et udvalg. Det ville dog være umådelig tyndt i

forhold til al den reklame og slåen på tromme, vi har overværet.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

Jeg beklager, at jeg ikke i første omgang nåede et væsentligt spørgsmål til finansministeren, men jeg synes, det er rimeligt, at jeg kommer med det, inden vi får finansministerens svar.

Vi diskuterer arbejdsløshedsspørgsmålet i dag. Jeg mener, at dette spørgsmål hænger sammen med en anden problemstilling, med vores udlandsgæld. Jeg skal spørge finansministeren, om det er rigtigt, at vores udlandsgæld kun kan afvikles ved, at vi producerer nogle konkurrencedygtige varer, som kan afsættes i udlandet. Hvis finansministeren er enig i den betragtning, vil jeg gerne have at vide: hvor mange arbejdstimer skal der leveres for at få betalt det, vi skylder væk? Det er vel sådan, at hvis vi kunne betale alt det, vi skylder væk, i morgen, hvis vi kunne producere det hele i morgen, kunne man gøre det op i et bestemt antal timer. Hvis vi forestiller os, at det tager 10 år at gøre det danske samfund gældfrit over for udlandet, vil der jo løbe nogle renter på i mellemtiden. Når det tages med i betragtningen også, hvor mange timers arbejde vil det så kræve ekstraordinært i hvert år af de ti år?

Vi har internt i fremskridtspartiet arbejdet noget med det, og vi kommer frem til, at hvis vi skal starte operation »Danmark gældfrit inden udgangen af december måned 1992«, vil det koste noget i retning af 10 milliarder arbejdstimer ekstra i dette tiår. Det har vi prøvet at dividere op i mandår. Vi kommer faktisk frem til, at hvis vi skal gøre Danmark gældfrit i det kommende tiår, kræver det, at 500.000 mennesker hver arbejder 2.000 timer effektivt om året i de ti år, for at vi kan blive gældfri. Er det rigtigt, hr. finansminister?

Finansministeren (Christoffersen):

Jeg takker især for det sidste spørgsmål. Jeg håber, at jeg, mens min besvarelse skrider fremad, samtidig kan prøve at formulere et nogenlunde kvalificeret svar til hr. Askjær Jørgensen, men jeg er ikke sikker.

Jeg synes, at der under debatten er fremsat en lang række værdifulde synspunkter. Nogle af dem har været lidt kritiske over for re-